

עמ"ת (מרכז) 24908-04-14 - יונתן מור נ' מדינת ישראל

עמ"ת (מרכז) 24908-04-14 - יונתן מור נ' מדינת ישראל מחוזי מרכז

עמ"ת (מרכז) 24908-04-14

יונתן מור

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[07.05.2014]

לפני השופט יעקב שפסר

העורר ובא כוחו עו"ד דוד גולן

ב"כ המשיבה עו"ד גל שרון

החלטה

ערר על החלטתו של בית משפט השלום לתעבורה בפ"ת (כב' השופטת רות רז) לפיה הוחלט שלא להיעתר לבקשת העורר לצמצום היקף מעצר הבית בו הוא נתון ולהסתפק במעצר בית לילי בלבד, זאת על מנת לאפשר לו לצאת לעבודה. המדובר בתיק המתנהל בבית המשפט קמא שעניינו ביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח וזאת לאחר שהורשע קודם לכן בביצוע עבירה של נהיגה בשיכרות ותחת השפעת סמים (קוקאין) ונדון ל-18 חודשי פסילה בפועל.

במהלך הדיון הוברר כי העורר הודה בפני בית המשפט קמא וממתין לגזירת דינו.

בית המשפט קמא בהחלטתו מציין את העובדה כי ביום 19.2.14 אפשר לעורר לצאת ממעצר בית לצורך ביצוע עבודות שירות למשך 6 חודשים שהוטלו עליו בתיק קודם, זאת משום שדחיית הבקשה לשינוי תנאי המעצר היתה מביאה באופן אוטומטי לביטול אפשרותו של המבקש לבצע את עבודות השירות. באותה החלטה קבע אפוא כי על המבקש לחזור לביתו מיד עם סיום עבודות השירות, בליווי מפקח, וכי אין שינוי ביתר תנאי המעצר.

בית המשפט קמא היה ער בהחלטתו לחשיבות היציאה לעבודה ואולם סבר כי לא ניתן בעניינו של העורר להסתפק במעצר בית לילי בלבד או לבטל לחלוטין את המעצר שכן אין בו כדי לאיין את מסוכנות העורר.

ב"כ העורר טען כי במסגרת תיק בית המשפט קמא נשלח העורר לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שירות ובכך הביע למעשה בית המשפט קמא את עמדתו בדבר העונש אותו מתעתד הוא להשית על העורר. בעניין זה הפנה ב"כ העורר לפסיקה עדכנית של בית המשפט העליון לפיה הפרקטיקה הראויה היא שחוות דעת הממונה תוזמן רק לאחר שגמר בית המשפט בדעתו להטיל עונש כזה שכן אחרת פוגע הדבר באינטרס ההסתמכות של הנאשם כמו גם חשיבות הניתנת להתחשבות במשאבי הממונה על עבודות שירות (ע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל מיום 6.2.14).

אין ספק כי ככלל נטיית בית המשפט היא להיעתר לבקשה ליציאה לעבודה וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבורי ובכפוף לתנאים המאיינים את מסוכנות הנאשם. בענייננו מצא בית המשפט קמא כי יציאה לעבודה איננה מאיינת מסוכנות כאמור. באשר לטענת ב"כ העורר לפיה העונש הצפוי להינתן הינו עבודות שירות, יש להעיר כי בית המשפט קמא בהחלטתו הבהיר ברחל בתך הקטנה כי אינו מחויב לחוות דעת הממונה והפניית הנאשם לקבלת חוות הדעת אין בה כדי ליצור ציפייה שבית המשפט יאמץ את חוות הדעת (עמ' 5 להחלטת בית המשפט קמא מיום 10.2.14). בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע כי צפויה פגיעה באינטרס ההסתמכות של העורר ונראה כי בית המשפט קמא טרם קבע סופית את עמדתו בעניין זה. השאלה הניצבת לפני הנה שאלת איון מסוכנותו של העורר. המדובר בענייננו בעורר בעל עבר פלילי מכביד שבעברו עבירות אלימות, מרמה, סמים, רכוש והפרת הוראה חוקית וכן עבירות כלפי שוטרים והחזקת סכין. העבירות נושא תיק זה אף הן חמורות ומלמדות על היעדר משמעת מצידו של העורר והיעדר חשש מפני ההליכים המשפטיים שאינם מרתיעים אותו. על אף שנידון כאמור בפסק דין לפסילת רישיון נמצא הוא נהג תחת פסילה כשהוא יודע שהוא בפסילה וזאת לאחר ביצוע עבירה חמורה לא פחות של נהיגה בשיכרות ותחת השפעת סמים.

בנסיבות אלה נראה כי אכן צדק בית המשפט קמא בקובעו בהחלטתו מיום 10.4.14 כי "חסד עשה בית המשפט עם המבקש בכך שאיפשר לו לצאת לביצוע עבודות שירות בתיק אחר בזמן שהוא נמצא במעצר בתיק כאן". לא נחה דעתי כי אכן יש בצמצום מעצר הבית כדי לאיין את המסוכנות ועל כן לא נראה לי כי נפלה שגגה מלפני בית המשפט קמא המצדיקה התערבותי.

בשולי הדברים אציין, זאת לטענת ב"כ העורר, כי אין דינו של צמצום מעצר בית כדינו של מתן אפשרות לצאת לעבודות שירות שכן במסגרת עבודות השירות קיים פיקוח הדוק מצד שב"ס על תנועותיו של העורר, מה שאין כן בשחרורו לצרכים אחרים.

במכלול האמור נדחה אפוא הערר.

ניתנה והודעה היום ז' אייר תשע"ד, 07/05/2014 במעמד הנוכחים.